

Öğretmenlik hayalinden vazgeçmedi

Damlaya damlaya Okyanus oldu

Öğrenci olaylarının yaşandığı yıllarda İstanbul'da kalıp eğitimine devam edebilmek için dersane açan Özbey, bugün 21 kampuslu Okyanus Kolejleri'nin sahibi oldu

CEYDA KARAASLAN

Orhan Özbey'in eğitim sektöründeki hikâyesi Türkiye'nin anarşiyle mücadele ettiği yıllarda başladı. 1970'lerin sonlarında üniversitede okumak can güvenliğini riske atmak demekti. Sağ-sol davaları adı altında kardeş kanı dökülüyordu. Üniversitelerde dersler polis kontrolünde yapılabiliyordu. Özbey, böyle bir dönemde İstanbul'da Marmara Üniversitesi Fizik Kimya Biyoloji Bölümü'nü kazandı. Öğretmen çıkacaktı. Van'da doğup büyümüştü. Varlıklı bir ailenin çocuğuydu. Ama hiçbir zaman bu varlığa güvenmedi. İki hayali vardı: Biri biyoloji okumak, diğeri İstanbul. Değil anarşi dünya yerinden oynasa İstanbul'a gidecek, orada okuyup biyoloji öğretmeni olacaktı. Herşeyi göze alarak gittiği üniversitede 1979'da işler iyice çığırından çıktı. Öğrenciler arasındaki çatışmalar önlenemeyince okul süresiz kapatıldı. Aile, Özbey'in okumasını istemiyordu. Memlekete dönse bir daha hiç geri dönmeyebilirdi. İstanbul'da kalıp okul açılncaya kadar çalışmaya karar verdi. Bir aile

dostu "Madem öğretmen olacaksın, eğitim işine girmende fayda var" dedi. Borç harç 5 derslikli Kültür Dershanesi'ni açtı. 2004'te de Avcılar'da Okyanus Koleji'nin ilk kampusunu kurdu. Bugün 21 kampusu olan Okyanus Koleji'nin kurucusu Özbey, kendi eğitim hikâyesini SABAH'a anlattı.

■ İlkokul yılları nasıl geçti? Nasıl bir öğrenciydiniz?

3 Şubat 1959 Van'ın Özalp ilçesinde doğdum... Ailem ilçe geneline göre varlıklı bir aileydi. İlçemiz 4000 nüfuslu küçük bir ilçeydi. 3 Nisan İlkokulu adında tek bir ilkokul vardı. İyi bir öğrenciydim. İlk 5 öğrenci arasında yer alırdım. Dedem ilçede tanınan saygın bir insandı, çok sevilirdi. Bu yüzden öğretmenler bana çok özel ilgi gösterirlerdi.

■ O yıllardan kalan "hiç unutamam" dediğiniz anınız ne?

Eskiden bütün ortaokul öğrencileri şapka ile okula giderdi, her sabah şapka kontrolü olurdu. Koridora şapkalarımızı asıp öyle sınıfa girerdik. Sınıftan çıkınca kim kimin şapkasını bulursa onu takardı, o şapkalar kaybolurdu. Ben çok sık

kaybederdim. Bu sebeple çok cefaa azar işittim öğretmenim beni sınıfa almadığı oldu.

■ Üniversite macerası nasıl başladı?

Biyolojiyi çok severdim. Ticaret Lisesi okudum ama biyolojiden vazgeçemedim. Bugünkü Marmara Üniversitesi'nde biyoloji okudum. O zamanki adı Atatürk Eğitim Enstitüsü idi. 1977 girişliyim.

JANDARMAYLA DERS

■ 70'ler öğrenci çatışmalarının yoğun olduğu bir dönemdi. Bu olaylardan etkilendiniz mi?

Üniversite yıllarım inanılmaz: zor geçti. Çünkü okulda ciddi bir sağ-sol çatışması vardı. Okula mutlaka polis kontrolünde giderdik. Derslerimizi sınıfların kapısı açık yapardık ve mutlaka kağıda bir

jandarma beklerdi. Önce sağ veya sol bir görüşün öğrencileri çıkar vapura götürülür onlar uzaklaştıktan sonra diğer görüşün öğrencileri okuldan çıkardı. Dehşet dolu günlerdi her gün 15-20 kişi ölürdü. Çok az kişi üniversiteye gidebiliyordu. Ailem can güvenliğim olmadığı için okumamı istemiyordu.

■ Eğitimci olmaya nasıl karar verdiniz?

Üniversitenin 2'nci yılında memlekete anarşi o kadar büyüdü ki okulu süresiz tatil etmeye karar verdiler. Memlekete dönsem ailem okumamı istemiyor, beni göndermezler diye gitmedim. Bir taraftan

para da kazanmam lazım. Bir aile dostumuz öncülüğünde 1979'da Beyazıt'ta ilk Kültür Dershanesi'ni kurduk. Mobilyasını borç alarak, kirasını erteleyerek memlekette de yardımlarla kurabildik. Okyanus Kolejleri'nin hikâyesi ise 2004'te Avcılar kampusumuzla başlıyor. 2015-2016 eğitim yılında İstanbul'da 13, Anadolu'da 8 olmak üzere toplam 21 kampusla eğitim veriyor olacağız.

